

[Klaus Hækkerup]

Forrentningen har hidtil været knyttet til diskontoen. Af andre årsager har Nationalbanken valgt at hæve diskontoen, og hvis ikke forrentningen af de indefrosne ejendomsskatter ændres, vil de pågældende pensionister få en uforholdsmæssig kraftig stigning i rentetilskrivningen til deres gæld.

Obligationsrenten er for tiden omkring 11 pct. Da renterne af de indefrosne ejendomsskatter ikke kan trækkes fra, svarer en forrentning af disse med 5,5 pct. ved en marginalskat på ca. 50 pct. netop til obligationsrenten på de 11 pct.

Det er derfor fastholdelse af en rimelig forrentning, svarende til den almindelige obligationsrente, der opnås ved vedtagelsen af lovforslaget.

Da efterlønsmodtagernes økonomiske vilkår i langt større udstrækning svarer til pensionisternes end til de erhvervsaktives, er det også rimeligt, at de får samme mulighed som pensionisterne for at indefryse deres ejendomsskatter. Lovforslaget indeholder derfor også en sådan mulighed.

Jeg skal i øvrigt henvise til lovforslagets tekst og til de bemærkninger, der ledsager lovforslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.

Tommy Dinesen (SF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om brugerbetaling for Arbejdstilsynets ydelser.

(Beslutningsforslag nr. B 21).

SF's forslag til folketingsbeslutning om, at Arbejdstilsynets indsats i fremtiden skal betales af virksomhederne/institutionerne/brancherne, hænger sammen med den holdning, at det skal være forureneren, der betaler.

Nu betales der i forvejen for en del af Arbejdstilsynets ydelser som f.eks. eftersyn af elevatorer, damptryk på kedler og lignende, så den del af Arbejdstilsynets budget, der er på tale i forslaget, drejer sig om ca. 10 mio. kr. om året, men det er arbejdsministeren tilsyneladende ved at forære væk til producenterne af elevatorer.

Når SF stiller forslag om brugerbetaling for Arbejdstilsynets ydelser, hænger det sammen med, at Arbejdstilsynet mandskabsmæssigt er decimeret til 819 årsværk i 1990 mod 891 års-

værk i 1984, og nu viser det sig, at Arbejdstilsynet forventes at nedskære antallet af årsværk i 1991 til 739 (jf. bemærkningerne til forslaget).

SF har den holdning, at arbejdsmiljølovens intentioner ikke kan bære disse evindelige nedskæringer inden for Arbejdstilsynet, ikke mindst fordi arbejdsmiljøet er et område, hvor der ikke er tvivl om, at et forebyggende arbejde virkelig kan forhindre arbejdsmiljøbetingede sygdomme og de dermed forbundne store udgifter for samfundet, de berørte lønmodtagere og deres familier.

SF's forslag indebærer endvidere, at de virksomheder/institutioner/brancher, der har den største andel af arbejdsskaderne, skal betale mest til Arbejdstilsynet. Som grundlag herfor kan Arbejdstilsynets omhyggeligt udarbejdede statistiske materiale benyttes.

Argumentet imod beslutningsforslaget vil givetvis være det sædvanlige om erhvervslivets konkurrencedygtighed osv. Hertil skal derfor anføres, at det drejer sig om en gennemsnitlig udgift pr. person i arbejde på ca. 5 kr. om måneden, hvilket endda skulle tilføre Arbejdstilsynet 20 mio. kr. mere om året.

Den første sag på dagsordenen var:

1) *Forespørgsel nr. F 4:*

Forespørgsel til undervisnings- og forskningsministeren:

»Hvilke optagelseskriterier finder regeringen skal gælde for optagelsen 1991 og fremover på de videregående uddannelser?«

Af Helle Degn (S) og Rahbæk Møller (SF) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 10/1 91. Fremme af forespørgslen vedtaget 17/1 91).

Begrundelse

Helle Degn (S):

Det er jo efterhånden almindeligt kendt, at afvisningstillene til de videregående uddannelser er steget støt og roligt igennem 1980'erne til dette års rekord på 16.400 afviste. Dette er yderst pinligt for undervisningsministeren og for regeringen.

Det kan regeringen så vælge at klare på to måder: enten ved at gå til Folketinget og søge et samarbejde for at få løst problemet og få skaffet pladser og penge eller ved at lave sådanne optagelsesregler, at problemet camoufleres.